

מסורת הש"ס

^[א] מיר יט. כב., 3 [א], [א] [דף כג.], 7 [דף קכ.], 8 [ב] [דף קכ.], 9 [במזכר ל].

הגהות הב"ח

^[א] רש"י ד"ה הפך לה בעלה והיא לא ידעה כו' דהא אמרינן במסכת מיר (ב"ב פ"ג הל' א) ד"ה ואי אמרת וכו' לשאינה מתענה אמאי אינה סופגת אע"ג דהפך לה תספוג והא הוה נמי יין דוג ותלן דומיא לב"ל: (א) ד"ה אין מירות וכו' והכי איתא התם האומר הריני מיר: (ד) ד"ה מביאה טמאת העוף וכו' דלין דמפך לה בעלה הוי מפכי מירות דכי מפך לה בעל אויב וכו' דייק מהבא דבעל מינו לב"ל ומינה דלילו נמוק: (ה) ד"ה וטמאת העוף אחכי מתיא משום דחטאת על הספק כלומר אינה מפכי להביא ולא כלום וכו' נמי על הספק האומר ידעיה פ"ג להד"פ:

גליון הש"ס

בהר"ן ד"ה ולבא וכו' לאו דוקא. וכן לעיל דף מז ע"ב אמר רבא דלמא למתלה ועיין מהוסי כרש"א חולין דף לג ע"ב ד"ה דלמא ולבשמיא כשר"א סימן תשי"ז:

פירוש הרא"ש

הרי זו סופגת את הארבעים. משנה שליש צריכה היא וצניזי צני למידק דבעל מיגו גיזי משעת הפכה ואילן וסיפא קיימא ארשא ואש"י שעפר לה סופגת את הארבעים על מה שעשתה קודם הפכה מה שאין לה בעל מיעקר קא עקר ולא קיימא ארשא ארשא דבעי למתי סיפא אינה סופגת קמי רישא סופגת: אינה סופגת את הארבעים. דהפכה בלא ידעתה היא הפכה: ודלמא ביין דאית לה צערא הפך לה בוי. האי ודלמא לאו דוקא אלא דודאי דינא הכי כיון דאוי מפך שאינה מתענה לא הפך לה על זג ותלן שאינה מתענה בהם ואחמי מזיכה היא לוג ותלן ואחמי

אינה סופגת הארבעים מופר ליכי מופר הכל ולא דמי לנדרה משתי ככרות דכשני נדרים דמו: הא קרבן להצי נזירות איבא. אם נדרה מזירות והפך לה לטוק חמשה עשר יום הכי נמי שתיבא קרבן טורה על חצי נזירות שעבר או אם נתעמלה קודם הפכה שתיבא קרבן טומאה דהכי משמע לישנא דרב יוסף מדקאמר אין מזירות ולא קאמר אין קרבן להלחין: האשה שנדרה בנוזר ובטמאת. והפרישה בהמה לאשם דמיר טמא מביא אשם וטמאת העוף ועולת העוף קודם שימחיל למנות מזירות טורה: מביאה הטמאת העוף. כיון מיר טמא תימה אמאי נקט והפרישה בהמה ואחמי לא פיי נמי מה יעשה בה: ואי אמרת אין קרבן אחצי נזירות אמאי מביאה הטמאת העוף על בזמאה. כיון שהפך לה: אלא באי יש קרבן אחצי נזירות ג' בהמות בעימא לאתויי. אם לא נתעמלת כדין מיר טהור שתיבא טמאת עולה ושלמים והכא שנתעמלת טבוא כל קרבנות טומאה: והטמאת העוף דרתימא משום דהטמאת העוף בא על הכסף. ציולדת שהפילה ואינה יודעת מה הפילה אם נפל הפילה ומייתת בקרבן או רוח הפילה ופטורה מביאה טמאת העוף מספק להכשיה נקדשים ואינה נאכלת וצניזי מייתי לה מקראי הלכך הכי נמי בקל חיובי להביא טמאת העוף וגם בעיא כפרה כרבי אלעזר דאמר מיר חוטא הוא הכי מפרש לה בניזיר: מביאה הטמאת העוף על הכסף. דפרשישית ומשמע דמזירות מופר וטומאת לעומת לממים מתקמי

רש"י

הפך לה בעלה והיא לא ידעה כו'. (א) ואחמי אינה סופגת אע"ג דהפך לה תספוג דהא אמרינן במס' מיר צפרק מי שאמר הריני מזיר(ב) אישה הפרס וה' יסלח לה באשה שהפך לה בעלה והיא לא ידעה הכמוז מדבר שהיא צריכה סליחה וכפרה דקסבר בעל מיעקר עקר: ואי

אמרה מפר למתענה ואין מפר לשאינה

מתענה. (ג) הא הוי נמי יין זג ותלן דומיא דשתי ככרות דמתענה ליין ואין מתענה לוג ותלן ואחמי קתני אינה סופגת את הארבעים דמשמע דמפך לה מכל עין: **דלמא מיין דאיש לה זערא**. דאית ציה משום עינוי הוא דהפך לה ולא מוג ותלן אלא מדקתני אינה סופגת ש"מ דמייסר לה נמי מוג ותלן באותה הפרה דיין וקשיא לר' יוחנן: אין **נירום להלחין**. כדאמרינן צפ' הריני מזיר מן הגרונרות (מיר יא.) והכי (א) הוא אומר הריני מזיר על מנת שאהא שותה יין ומטמא לממים הכי זה מזיר ואסור בזבוג ומפרש צבייתתא מפני שהתנה על מה שכמוז בתורה הכא נמי כי מפך לה בעלה מפך הכל: **אמר ליה איזי הא קרבן להצי נזירות איבא**. בתמיה. דאי אמר הריני חצי מזיר מביא חצי קרבן והא קיימא לן דלא אשכחן מזירות לפלגא אלא אי לרבנן הוי מזיר גמור ואסור מכל אי לר"ש דפליג ועלייה לא הוי מזיר כלל דאמר אינו מזיר עד שזיר מכולן ואי בעית למימר דיס קרבן להצי נזירות אחינא נמי דיס נזירות להלחין אפילו נענין מלקוח ואיכא לפרוכיה נמי

כדמעיקרא: **מביאה טמאת העוף**. היום ואינה צריכה להביא עולת העוף. והתם מפרש בגמ' למאי הלכתא מביאה טמאת העוף טפי מחטאת בהמה: **מביאה הטמא העוף**. משום מזירות שעשתה קודם שהפך לה בעלה דכיון דמפך (ו) בעלה הוה כחצי מזירות דלילו כי מפך בעל אינו מפך אלא מה שעמיד לבא אבל מעיקרא אינו מפך דקודם הפכה דקראי קאי. והתם במסכת מזיר(ז) קא דייק דבעל מיגו גיזי והיכא דהפך לה ונמצאו דברים שעשתה קודם הפכה שנתעמלת לממים סופגת את הארבעים: **והטמא העוף**. אהכי מתיא (ח) דמשום הכי אינה צריכה להביא ולא כלום דהא הפך לה אלא משום דר' אלעזר הקפדן דאמר מן המזיר מביא חטאת על שאיער עצמו מן היין ומביאה זו חטאת העוף נמי: **על הספק**. דאמור ציערה עצמה מן היין מתחלת הנדר עד שעת הפכה דאשכחן דחטאת העוף אחינא נמי על הספק דיולדת שהפילה ואין ידוע מה הפילה אם חתיכה אם ולא מביאה חטאת העוף והואיל דאשכחן בעלמא דחטאת העוף בזה על הספק הכא נמי מתיא היא חטאת העוף: **האשה שנדרה בניזיר כו'**. אהכי קאמר דלמא מיין דאית לה זערא וכו' דלא אפשר למידק כדדייקינן לעיל: דלמא

הספק נמי בזה ואינה נאכלת אחינא נמי להצי נזירות: **אישיביה**. לר' ונטמאת ואח"כ הפך לה בעלה אין מביאה עולת העוף. דאין קרבן להצי

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

ר"ן

פ.ג.

הרי זו סופגת אם הארבעים. מפרשינן במסכת מיר (כא). דמשום גררף דסיפא נקטה: דלמא מיין דאיש לה זערא הפך לה וכו'. והאי דאמר' דלמא *לאו דווקא דאפילו הפך לה בהדיא מוג ותלן לר' יוחנן דאמר [פג:]: אין מפר לשאין מתענה לא מהני משום טעמא דכתיבנא:

וספגוג אם הארבעים. ואם איתא

דהכי הוא ה"ל לתנא לאשמועינן דך רבותא דאפי' הפך לה בעלה סופגת ואפילו בזג ותלן: **אמר רב יוסף אין נזירות להלחין**. דכיון דלא משכחת מזירות שלא יחול אף על זג ותלן כי אמר רחמנא יפרויה(ד) דמשמע כוליה על כרחין אפילו על זג ותלן קאמר: **אמר ליה איזי הא קרבן להצי נזירות איבא**. בתמיה. דמדקאמר' אין מזירות להלחין ולא קאמר' אין הלחין מזירות משמע דמזירות עצמן הוא דליכא להלחין הא יש קרבן להצי נזירות כגון שנדרה ומנתה ט"ו יום והפך לה בעלה ונמצא מבעול ט"ו יום הבאים אצל ט"ו יום שנתנה כבר לא נעקרו דקיימא לן צפרק מי שאמר הריני מזיר (מיר כב.) דבעל מיגו גיזי ומתמה אציי היאך טביא קרבן על מקצת מנין: **אלא אמר אציי אין נזירות להלחין ואין קרבן להלחין**. כי היכי דאין מזירות להלחין שאי אפשר להפך מקצתו דהיינו יין ותאסר עדיין בזג ותלן הכי נמי אין קרבן להלחין דכל שהפך לה הבעל בתוך מנין מזירותה ונתבטל מזירותה ונמצא חצי נזירות ונמצא חצי נזירות איבא. בתמיה [גמון] שנדרה מזירות ל' יום והפך לה צט"ו ימים ה"ג שתיבא אחר הפכה קרבנות מיר טהור ואם נתעמלת בתוך המזירות קודם הפכה שתיבא קרבן טומאה דהכי משמע ליה לישנא דרב יוסף אין מזירות ולא אמר אין קרבן: **אלא אמר אביי אין נזירות ואין קרבן להצאין**. כיון שפך חצי מזירות נתבטל [כולה ואין] מביאה קרבן להצי נזירות שנתנה הואיל שנתבטל מכלן ואילן אע"ג דודאי לוקא בשתיית יין דקודם הפכה לוא הימה מורה: האשה שנדרה בניזיר ונטמאת והפרישה בהמה לאשם והפך לה בעלה מביאה חטאת העוף כדיון מיר טמא מביאה אשם ועולת העוף וטמאת העוף ואינה מביאה עולה כדמפרש טעמא וקשה לעיין מה נקט והפרישה בהמה ולמה לא פירש אחר שהפרישה מה יעשה בה: ואי אמרת אין קרבן להצי נזירות אמאי מביאה חטאת עוף אלא ש"מ דיס קרבן להצי נזירות וקשה לה"מ דהא על כרחין אין קרבן להצי נזירות דהא

להביא קרבן להלחין אלא על מנין מזירות שלם: **מישיבי האשה שנדרה בניזיר והפרישה בהמה**. כלומר שנטמאת כבר קודם הפרשתה של בהמה דכיון דקתני מביאה חטאת העוף ממילא משמע דנטמאה שאין מזיר מביא חטאת העוף אלא על עסקי טומאה והא דקתני והפרישה בהמה היינו לאשם שכן מזיר טמא מביא בהמה לאשם ולרבותא נקטה לומר שאע"פ שהפרישה בהמתה קודם הפכה אפי' הכי אין מביאה עולת העוף משהפך לה ואי אמרת אין קרבן להצי נזירות שנתנה כבר שכיון שלא השלימה מנין שלם אף מה שנתנה לא חשיב ולא מקרי נזירות אם כן אחמי מביאה חטאת העוף על טומאה שאירעה לה והא לא מקריא נזירות כלל: **אלא מאי יש קרבן להצי נזירות שלש בהמות בעיא לאשווי**. אם לא נטמאת דהיינו חטאת עולה ושלמים והשתא שנטמאת יש לה להביא אשם ועולת העוף וטמאת העוף אי נמי אפי' נטמאת בעיא לאשווי שלש בהמות דכיון דבעל לאו מיעקר עקר אלא מיגו גיזי מהפכה ואילן נמצא דחצי מנין מזירות שנתנה במקומו עומד ואי סלקא דעתך יש קרבן להצי נזירות היה לה להביא קרבנות של נזירות דטהרה אחר שתיבא כדאמרינן בנטמא אחר מלאת: **משום דחטאת העוף אסיא על הספק**. וכיון דקיל כולי האי דעל ר' יוחנן פריך דאמר אין מפר לשאין מתענה: **האשה שנדרה בניזיר מנין של מזירות דכיון דהפך לה בטלו כל דיני נזירות מכלן ואילן**: מטומאת

אמר פ"ד מזיר (דף כא): האשה שנדרה בניזיר והפך לה בעלה אם שלו הימה בהמה תלא ותרעה בעבר ואם משלה הימה חטאת תמות עולה הקרבן עולה שלמים יקרבו שלמים אלאה חטאת תמות דלן קרבן להצי מזירות וליכא למימר דהתם בניזר טהור והכא בניזיר טמא דבסמוך דממנין לקרבנות טהור: אלא באי יש קרבנות להצי נזירות איבעי ליה לאתויי הטמאת עולה ושלמים. אם לא נתעמלת והכא שנטמאה איבעי לאתויי אשם עולת העוף וטמאת העוף: אלא אין קרבן להצי נזירות וטמאת העוף דמיימי משום דהטמאת העוף בא על ספק. אין קפידא אם מביאתו הלכך הוקיפו שתיבא חטאת העוף כדאמר בגמרא פ"ד מזיר (דף כב) כרבי אלעזר הקפדן דמיר חוטא וצני כפרה: מיתביי האשה בוי ואין מביאה עולת העוף. דלן קרבנות להצי נזירות דחטאת העוף דלמי על הספק מיימי דמתרלינן ומשמע ליה דמזירות מופר מכלן ואילן לגמרי ומותרת לעמא לממים מדנקטו ונטמאת ואחר כך הפך לה משום שאם נתעמלת אחר שהפך אפילו חטאת העוף לא מייתי: ואי אמרת כו' מנומלת מת דלית לה זערא(ג) לא הפך לה ותהא אסורה גם אחר ההפכה לטומאה ואי קשיא אמאי אין משני אין מזירות להלחין דמשנינן לעיל ושמה לעיל היינו גבי הרנן דאי אפשר למזירות בלא איסור חרין אבל אפשר למזירות בלא איסור טומאה הלכך טומאה יש לו דין צפי"ע והוי מזיר מנומלת לחודה אבל מ"מ קשה מבחייתא לעיל דלאיי

בטומאה נמי לתיפוך:

י' א מיי פ"ב מה' נדרים הל' יח סגמ לאון רמב: יה ב מיי פ"א מהל' מזירות הל' ט סגמ עשן קבי: יב ג מיי שס פ"ח הל' יח:

כ ד מיי פ"ט מהלכות מזירות הל' ט:
כא ה מיי שס הל' יח [על מל"ט]:

תוספות

האשה שנדרה בוי סופגת בוי. בניזיר (דף כא): מפרש למאי לאטרין וצני למיפשט מניה דאפילו הפך לה שוב סופגת משום דבעל מיגו מהפכה ואילן ושעת הפכה הימה מרה ולוקה נמי לאחר שהפך: דייבא ביין וכו'. דלמא לאו דוקא אלא כלומר דאי לא הפך לה מחרין זגו דלתי מופר לשאיני מתענה ומספוג ארבעים: שרי אין נזירות להצאין. שרי כשאמה הריני מזיכה קבלה בעלה כל דיני מזירות ובזמורו מופר לין הפך הכל דודאי לעיל כשאמר מופר לין הואיל ופרישה שני ככרות בעי נדרים דמו: הא קרבן להצי נזירות איבא. בתמיה [גמון] שנדרה מזירות ל' יום והפך לה צט"ו ימים ה"ג שתיבא אחר הפכה קרבנות מיר טהור ואם נתעמלת בתוך המזירות קודם הפכה שתיבא קרבן טומאה דהכי משמע ליה לישנא דרב יוסף אין מזירות ולא אמר אין קרבן: **אלא אמר אביי אין נזירות ואין קרבן להצאין**. כיון שפך חצי מזירות נתבטל [כולה ואין] מביאה קרבן להצי נזירות שנתנה הואיל שנתבטל מכלן ואילן אע"ג דודאי לוקא בשתיית יין דקודם הפכה לוא הימה מורה: האשה שנדרה בניזיר ונטמאת והפרישה בהמה לאשם והפך לה בעלה מביאה חטאת העוף כדיון מיר טמא מביאה אשם ועולת העוף וטמאת העוף ואינה מביאה עולה כדמפרש טעמא וקשה לעיין מה נקט והפרישה בהמה ולמה לא פירש אחר שהפרישה מה יעשה בה: ואי אמרת אין קרבן להצי נזירות אמאי מביאה חטאת עוף אלא ש"מ דיס קרבן להצי נזירות וקשה לה"מ דהא על כרחין אין קרבן להצי נזירות דהא